

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7Cb/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717205469
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2717205469.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci žalobcu: PEKARr s.r.o., Meňhartka 595/2, Skalica, IČO: 50 278 835, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Schmidl, Záhorácka 11/A, Malacky proti žalovanému: SPRÁVA MESTSKÉHO MAJETKU, s.r.o., Nám. Slobody 10, Skalica, IČO: 34 140 590, zast. advokátkou JUDr. Júliou Horváthovou, AK so sídlom Potočná 65, Skalica, o ochranu dobrého mena a dobrej povesti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

rozhodol:

I. Súd zastavuje konanie v časti 40.000 eur.

II. Žalovaný je povinný ospravedlniť sa v denníku Nový Čas a v televízii Markíza zverejnením alebo prečítaním nasledovného textu: „Dňa 4.3.2017 naša spoločnosť Správa mestského majetku s.r.o., v Skalici ako správca cintorína v Skalici nepravdivo informoval o chybách pohrebnej služby PEKARr s.r.o. v Skalici pri pohrebe nebohej F.. V. E. X.X.XXXX na cintoríne v Skalici, ktorých sa táto pohrebná služba nedopustila. Za uvedené sa spoločnosť PEKARr s.r.o ospravedľujeme.“, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

IV. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania 100 % vo veci žaloby na uloženie povinnosti ospravedlniť sa.

V. Súd priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania 100 % vo veci žaloby na zaplatenie 10.000 eur.

VI. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu domáhal: 1/ uložiť povinnosť žalovanému ospravedlniť sa v denníku Nový Čas a v televízii Markíza zverejnením alebo prečítaním nasledovného textu: „Dňa 4.3.2017 naša spoločnosť Správa mestského majetku s.r.o., v T. ako správca cintorína v T. nepravdivo informoval o chybách pohrebnej služby PEKARr s.r.o. v T. pri pohrebe nebohej F.. V. E. X.X.XXXX na cintoríne v T., ktorých sa táto pohrebná služba nedopustila a „že za vzniknuté nedostatky zodpovedal správca cintorína. Za uvedené sa spoločnosť PEKARr s.r.o ospravedľujeme.“; 2/ uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť mu 50 000 eur ako nemajetkovú ujmu za poškodenie „dobrého mena“ spočívajúceho v nepravdivom tvrdení, že má vinu na neoprávnenom zásahu do hrobového miesta č. 0163/0/3 dňa 8.2.2017, vo forme realizovania pohrebu nebohej F.. V. na cintoríne v T. a uloženia tela nebohej do tohto hrobového miesta a následné preloženie do hrobového miesta č. XXXX/X/X .

2. Žalobca na pojednávaní dňa 11.6.2019 zbral žalobu späť v časti peňažného plnenia vo výške prevyšujúcej 10 000 eur (t.j. v sume 40 000 eur) a žalovaný s čiastočným späťvzatím súhlasil.

3. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe objednávky klienta (rodina J. V. ako pozostalí po V. F. V.) oslovil žalovaného ako správcu cintorína L. T. X.X.XXXX (zastúpený J. P.) na určenie miesta, kde bude možné vykopať hrobové miesto. Podľa žalobcu J. P. označil jeho pracovníkom konkrétne miesto, ale žiadnu kontrolu a dozor v zmysle zákona o pohrebníctve nevykonali. J. P. pohreb ozvučoval, ale neupozornil nikoho, že mylne určil výkop hrobového miesta. Podľa žalobcu D. X.X.XXXX po obrade požiadal J. P. (zamestnanec žalovaného) pracovníkov žalobcu na vykopanie nového hrobu, vytiahnuť nezasypanú truhlu s nebohú a premiestnenie do novo určeného a vykopaného hrobu. Po uvedenej situácii podľa žalobcu ho žalovaný verbálne označil za vinníka, aj keď v zmysle zákona o pohrebníctve má správca cintorína viesť evidenciu hrobových miest. Prítom žalovaný ako jediný označuje hrobové miesto, kde sa má kopať a je povinný skontrolovať kvalitu vykopaného hrobu a až potom je možné obrad vykonať. Podľa názoru žalobcu zavinením konaním žalovaného bola truhla nebohej F.. V. pôvodne uložená na nesprávne miesto. Po zistení chyby dal žalovaný v zastúpení pánom P. pokyny jeho pracovníkom bez konzultácie vedúceho pracovníka žalobcu. Toto konanie spôsobilo pohoršenie pozostalých po F.. V. ako aj osôb, ktorým hrob patril, čím došlo podľa žalobcu k poškodeniu jeho dobrého mena. K poškodeniu dobrého mena došlo aj tým, že aj prostredníctvom médií bolo publikované vyjadrenie Y. P. ako zástupcu správcu cintorína, že výlučné zavinenie na opísanej situácii má len žalobca. Tiež zneužil vyjadrenie žalobcu, keď vo svojom vyjadrení pre médiá a verejnosť profesionálne uviedol, že cíti účasť a ľútosť za situáciu a že sa ospravedľuje. Podľa žalobcu tento jeho ľudský prístup žalovaný zneužil prezentujúc ho ako „priznanie viny“ žalobcu a v tej súvislosti podal aj trestné oznámenie z podozrenia spáchania trestného činu. Žalobcovi hrozila strata licencie. Žalobca ďalej uviedol, že na základe týchto mylných informácií od žalovaného rodina neb. V. požiadala žalobcu o náhradu nemajetkovej ujmy 10 000 eur a písomné ospravedlnenie za pochybenia pri zabezpečovaní pohrebu. V rámci vyjadrenia uviedol (čl. 10 spisu), že „zať „ objednávateľa pohrebu nebohej zapojil médiá, aby urobili reportáž o zlyhaní pohrebnej služby (žalobcu) a s tvrdením, že v noci bol vykonaný presun rakvy, exhumácia.

4. Žalobca na žalobe trval. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom a písomnými vyjadreniami strán sporu, výsluchom svedkov (L. F., J. P., E. Y. (st.)), písomnou komunikáciou medzi stranami sporu, faktúrou na sumu 479,80 eur, kópiou článku z denníka Nový čas, výpisom z obchodného registra na strany sporu, vytlačenou stránkou z internetu www.tvnoviny.sk (článok v TV Markíza z 4.3.2017), zápisnicami z OR PZ v T. zo dňa z 10.5.2017 a z 5.5.2017 (L. L. P. D. J. P., R. R.), uznesením ORPZ ČVS: ORP-169/SI-SI-2017 zo dňa 10.7.2017, výpisom z obchodného registra OS Trnava na sporové strany, objednávkou č. 022, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

6. Žalobca má vo výpise z Obchodného registra OS Trnava medzi predmetmi činnosti uvedené okrem iného aj prevádzkovanie pohrebnej služby, prevádzkovanie pohrebiska. Žalovaný má vo výpise z Obchodného registra medzi predmetmi činnosti uvedené aj: prenájom nehnuteľností a nebytových priestorov, prenájom ozvučovacieho zariadenia, prevádzkovanie pohrebiska.

7. Z obsahu objednávky č. 022 vyplýva, že odberateľ J. V. si objednal dňa 06.02.2017 u žalobcu pohrebné služby pre O. F.. V. (manželku) .

8. Žalobca predložil súdu kópiu strán z denníka Nový čas (originál denníka z príslušného dňa súdu neodložil, preto súd neuvádza dne, z ktorých články pochádzajú).

8.1. V prvom článku (na čl. 11 spisu) s názvom „Šok pre rodinu O. T.“ je uvedené, že „nebohú ženu pohrebná služba pochovala do nesprávneho hrobu. Pracovníci pohrebnej služby rakvu so zosnulou F. ešte v tú noc z hrobu vytiahli a dali do nového hrobu.“ V predmetnom článku sa cituje vyjadrenie F. zaťa P., okrem iného aj toto vyjadrenie: „ pracovníci prišli na to, že jama, do ktorej položili rakvu s nebohú ženou, patrí niekomu inému. Oni ju v noci preložili do iného hrobu. Nikto nás na to neupozornil.“

8.2. V druhom článku (na čl. 12 spisu) s názvom „našli jej hrob prázdny!“ je uvedené: Správca cintorína hádže vinu na pohrebné služby. „Pracovníci vykopali jamu, ktorá už patrila niekomu inému. Okamžite sme konali a rakvu so zosnulou dali o tri jamy ďalej, povedal „O. P.“, správca cintorína L. T. s tým, že

rodinu nestihol kontaktovať pre časovú tieseň. Ďalej uviedol, že pohrebné služby si chybu uvedomujú a celú záležitosť chcú riešiť“. Osoba menom I. Y. označená ako majiteľ pohrebnej služby je v článku citovaný: „Pani už mali nechať v hrobe, kde bola. Ja so tam nebol, podnet na preloženie pani do inej jamy dal správca. Celá záležitosť nás veľmi mrzí.“

9. Žalobca doloženou komunikáciou medzi ním a advokátkou pozostalých po neb. F.. V. (J.. D.) preukázal, že si vzájomne dohadovali opakovane stretnutie a v liste z 17.8.2017 advokátka J.. D. žiadala pre svojich klientov náhradu škody 10 000 eur. Taktiež listom z 24.4.2017 od advokátky žalovaného preukázal, že žalovaný vedel o informáciách poskytnutých denníku Nový čas , ktoré boli uverejnené 4.3.2017 a že žalovaný informácie nepovažoval za skreslené.

10. Žalobca k zníženiu jeho dobrej povesti a mena uviedol, že problém bol medializovaný v novinách , televízii a na internete boli články. Podľa žalobcu bola v jeho neprospech nasmerovaná diskusia na internetových portáloch, čím bol zdôraznený ako príčina prípadu jeho neprofesionálny prístup. Poškodenie dobrej povesti je podľa neho v tom, že bol verejne označený ako pôvodca celého problému. Tvrdil, že J.. X. (šéf pohrebniectva v P.) sa na internetovej stránke vyjadril, že pochybil žalobca a podľa žalobcu naznačoval, že by mohlo ísť o trestný čin; že by mohlo prísť k odňatiu licencie a navrhol odškodné pre poškodených minimálne 15.000 eur. Žalobca tvrdí, že týmto vyjadrením J.. X. bola ovplyvnená verejnosť. Pre medializovanie v lokalite T. stratil klientov, žalovaný podal trestné oznámenie vo veci pochovania neb. V., ale žalobca na polícii obstál, licencia mu nebola odňatá. Poukázal však na to, že má problém s rodinou po V.. F. V. žalujúcej ho o sumu cca 10.000 eur až 15.000 eur. Preto túto sumu považuje za majetkové poškodenie dobrého mena, pokiaľ by boli pozostalí po nebohej V. ako žalobcovia úspešní. Odvolávajú sa na § 17 ods. 2 zákona o pohrebniectve poukazuje na jasnú povinnosť správcu (žalovaného) skontrolovať vykopané miesto. Zdôraznil, že kontrolnú právomoc nemožno postúpiť do nájomnej zmluvy, lebo by sa tak absurdne žalobca kontroloval sám a pri porušení povinností by musel voči sebe sám začať správne konanie.

11. Žalovaný sa vo svojich vyjadreniach označuje za správcu pohrebiska. Za nepravdivé označil tvrdenie, že by ako správca pohrebiska nesprávne označil hrobové miesto. Hrobové miesto bolo označené správne podľa výberu pozostalých, za ich prítomnosti a prítomnosti pána Y. od žalobcu. Podľa žalovaného po výbere hrobového miesta jeho činnosť ako správcu pohrebiska končí, nemá povinnosť kontrolovať pohrebnú službu. Ďalej žalovaný uviedol, že pán Y. ako pracovník zadal nepresné označenie hrobového miesta , lebo kolegom zadal vykopanie hrobu po telefóne a nie na mieste samom. Podľa žalovaného on vec nemedializoval, žalobcu nepoškodil a pokiaľ sa médiá o vec zaujímali, tak len ako správca pohrebiska odpovedal na položené otázky podľa skutočnosti. Taktiež sa nezúčastnil žiadnych debát na internete a trestné oznámenie podal len z dôvodu právnej neistoty, keďže J.. Q. sa v televízii vyjadrila v smere, že by mohlo ísť o trestný čin. Ako správca pohrebiska nemá právo rozkazovať pracovníkom pohrebnej služby či manipulovať s mŕtvym telom, lebo je to na zodpovednosti pohrebnej služby. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobca neuviedol a nezdokladoval, čím a ako poškodil jeho dobré meno. J.. X. nepozná a nevie aké informácie ho viedli k jeho vyjadreniu a doposiaľ žalobca nepredložil žalobcom uvádzaných výpisov z internetových sietí z diskusií, ktoré sa týkajú problému a ktoré žalobca uvádza. Žalovaný popiera, že by žalobcovi spôsobil ujmu na majetku či dobrom mene a v článku nie sú uvedené také vyjadrenia správcu cintorína, ktoré by žalobcu poškodzovali. Absentuje mu príčinná súvislosť medzi jeho konaním a poškodením dobrej povesti žalobcu. Podľa názoru žalovaného žalobca doposiaľ nepreukázal, že by mu vznikla ekonomická a morálna ujma. Dal súdu do pozornosti, že žalobca ako jediný L. T. doposiaľ pochováva, má v regióne Skalice ako konateľ 3 či 4 spoločnosti a 100% vykonáva všetky pohrebné služby od pohrebu nebohej V.. Podľa žalovaného ide o spoločnosti, v ktorých sú spoločnými konateľmi a spoločníkmi Y. D. F. (vypočutý v konaní ako svedok), v jednej spoločnosti je spoločníčkou F.. Ďalej že doposiaľ je platná zmluva o výkone pohrebniectva a prenájme nebytových priestorov medzi sporovými stranami. Jedine pohreb týkajúci sa rodiny, do ktorej hrobového miesta bola pôvodne daná neb. F.. V. robila iná firma. Podľa názoru žalovaného jemu zo zákona o pohrebniectve nevyplýva povinnosť kontroly a v zmysle zmluvy s žalobcom práve žalobca realizuje výkopy hrobov. Podľa jeho slov sa na udalosti podieľali obe sporové strany, ale on nepoškodil dobré meno žalobcu. Doposiaľ má s žalobcom uzavretú nájomnú zmluvu a zmluvu o výkone pohrebnej služby.

12. Samotný žalovaný predložil v konaní článok Nového času z 4.3.2017 a záznam zo správ TV Markíza z 4.3.2017. Z obsahu správy TV Markíza z 4.3.2017 (na čl. 46, na nete: http://www.tvnoviny.sk/domace/1860613_pohrebna-sluzba-v-T.) vyplýva, že ohľadom nesprávneho uloženia

nebohej do hrobového miesta sa na adresu pohrebnej služby vyjadruje zať nebohej, P. R. (pr. že v noci vytiahli a premiestnili rakvu). V jednom odseku sa v článku vyjadril správca skalického cintorína (takto je v článku označený) a uviedol, že „samozrejme, že o tom viem a je to poľutovania hodná vec. Zlyhal ľudský faktor zamestnanca pohrebnej služby, ktorá si priznala svoju chybu“. Po vyjadrení správcu cintorína nasleduje vyjadrenie odborníčky na trestné právo (tak je označená) K. Q. , ktorá uviedla že môže ísť o naplnenie skutkovej podstaty trestného činu hanobenie mŕtveho. V závere je uvedené, že rodina zvažuje žiadať od pohrebnej služby minimálne vrátiť finančné náklady s pohrebom a pomníkom. Žalovaným predložený článok denníka Nový čas datovaný z 4.3.2017 je totožný s článkom doloženým žalobcom, špecifikovaným už v ods. 8.2. odôvodnenia tohto rozsudku.

13. Svedok L. F. je podpredsedom slovenskej asociácie pohrebných a kremačných služieb Slovenska, ktorá pomáha pohrebníctvam pri riešení problémov. O probléme s hrobovým miestom L. T. sa dozvedel z telefonických dopytov ľudí O. T., ktorí tvrdili, že pohrebná služba zle vykopala hrobové miesto. Svedok sa začal o vec zaujímať, lebo žalobca je členom asociácie. Po prečítaní si vyjadrenia zaťa nebohej v médiách ho telefonicky požiadal o informácie a tento mu za vinníka označil pohrebnú službu (žalobca), lebo takto vinníka označil J. P.. Podľa vyjadrenia svedka mu priamo pán P.Á. pri telefonickom rozhovore označil za vinníka je pohrebnú službu (žalobca).

14. Svedok J. P. je zamestnancom žalovaného cca 12 rokov ako správca cintorínov. Jeho náplňou práce je evidencia hrobových miest na cintorínoch L. T., starostlivosť o poriadok na cintorínoch, vývoz smetí, dom smútku, výber nájomného za hrobové miesta. Výkop hrobových miest kontrolovať nechodí, lebo podľa jeho vyjadrenia mu to z náplne práce nevyplýva. Pracovisko má v dome smútku. Podľa jeho slov čas výkopu hrobu si určuje pohrebná služba, buď deň pred pohrebom alebo v deň pohrebu. Vykopané hrobové miesta už nechodí kontrolovať, lebo v zmysle zmluvy o zabezpečení pohrebných služieb z 24.5.2007 uzavretej medzi sporovými stranami povinnosť kontroly prešla na pohrebnú službu. K veci uviedol, že hrob na cintoríne označil za prítomnosti manžela nebohej a jej dcéry (V., R.), pracovníka žalobcu (E. Y. st.). Na druhý deň vypísal nájomnú zmluvu s pozostalým. Podľa jeho tvrdenia Y. st. udal miesto kopania hrobu len telefonicky. Tvrdí, že hrob pre neb. V. sa začal kopať deň pred pohrebom (v utorok) po 15,00 hod., kedy on už nebol na pracovisku. V deň pohrebu dopoludnia bol na porade mimo cintorína a tak nesprávne vykopané hrobové miesto zistil až minútu pred príchodom pohrebného sprievodu, lebo ozvučujúci aparáturu chodí so sprievodom. Podľa svedka on sa s zaťom nebohej (R.) rozprával až deň po pohrebe, následne pán R. odišiel s manželkou za pohrebnou službou (žalobcom). Svedok poprel, že by v nejakom rozhovore označil ako vinníka problému pohrebnú službu, nemal od zamestnávateľa poverenie vyjadrovať sa médiám. Dva krát rozprával s redaktorkou Nového času a povedal, že „zlyhal ľudský faktor, veľmi ich to mrzí, nebolo to úmyselné“. Poprel, že by s T. F. bavil o vine za nesprávny výkop. Po opakovanom zotrvaní svedka F. na tvrdení, že P. označil ako vinníka pohrebnú službu tak svedok P. pri konfrontácii uviedol, že si nepamätá.

15. Svedok E. Y. je zamestnancom žalobcu. Potvrdil, že mu J. P. ukázal miesto vykopania hrobu priamo na mieste. Začal kopať ešte s jedným kopáčom, ale zem bola zamrznutá, hrob sa dokopal v deň pohrebu (v stredu). Po pohrebe prišiel za ním a ešte jedným kopáčom J. P. so správou, že hrob je vykopaný na nesprávnom mieste , treba okamžite vykopať druhý hrob D. J. P. išiel s nimi na cintorín ukázať správne hrobové miesto. Po vykopaní nového hrobu truhlu s nebohovou vytiahli z nezasypaného hrobu a preložili do nového, bez kňaza, bez rodiny nebohej. Deň po pohrebe za nimi prišiel zať nebohej s manželkou, vysvetlil im to a preto si to chceli vydiskutovať T. P.. Ale Y. P. od stredy (deň pohrebu) do nasledujúceho pondelka do práce neprišiel. Na ďalší týždeň svedok vybavil kňaza, čo vysvetlil nový hrob za prítomnosti príbuznej nebohej a ospravedlnil sa im. Svedok tvrdí, že on s médiami nekomunikoval.

16. Svedok P. I. Y. upravuje zosnulých. Do roku 2015 bol konateľom a spoločníkom žalobcu, ale v súčasnosti je konateľ a spoločník žalobcu (J. Y.) jeho otec. Podľa vyjadrenia svedka ho oslovil novinár z Nového času, ale on sa k veci vyjadril len za seba ako fyzickú osobu, lebo sám sa na nesprávnom výkope hrobu nezúčastnil. Potvrdil, že naďalej funguje spolupráca medzi stranami sporu.

17. Svedok S. L. P. je riaditeľom a konateľom žalovaného. O zámene hrobových miest sa dozvedel až po pohrebe (v ten deň) od J. P., ktorý ho informoval, že rozhorčených nájomníkov (pani I. ,L.) zle vykopané hrobu odkázal na pohrebnú službu a odišiel. Na druhý deň mu J. P. oznámil, že pozostatky V. sú preložené do správneho hrobu, situácia je vyriešená. Ďalej vec neriešil až do uverejnených informácií v médiách a vyjadrenia J. Q. k veci. On sa nezúčastnil v súvislosti s týmto prípadom žiadnej tlačovej

diskusie, nedával informácie médiám ,nevyjadroval sa k veci, ako štatutár nikoho nepožiadaval k veci sa vyjadriť. J. P. nedal pokyn na spôsob konania. Vyjadrením svedka súd zistil, že v júny 2017 sa stretol s rodinou po nebohej Nemcovej v ich domácom prostredí, ospravedlnil sa za neprijemnosti a oni prijali ponúknuté odpustenie nájmu za hrobové miesto na 10 rokov. V súčasnosti ho na súde žaluje rodina nebohej o zaplatenie sumy.

18. Súd z obsahu správy OR PZ v T. z 28.4.2017 zistil, že žalovaný podal dňa 27.4.2017 oznámenie z podozrenia zo spáchania trestného činu neznámou osobou. OR PZ v T., OO PZ Skalica uznesením č.k. ČVS:ORP-169/SI-SI-2017 z 10.7.2017 zastavil trestné stíhanie začaté pre prečin hanobenia mŕtveho, lebo skutok nie je trestným činom. V predmetnom uznesení je uvedené tvrdenie pána Y. staršieho (zamestnanca žalobcu), že po pohrebe pribehol Y. P. a začal hovoriť, aby okamžite začali kopať druhý hrob. E. I. uviedol na polícii, že hrobové miesto začal Q. T. Y. starším, ale zem bola zmrznutá, tak ho nedokopali v ten deň, keďže mal byť nachystaný až na stredu.

18.1. Z obsahu výsluchu L. P., riaditeľa žalovaného, podaného pri riešení trestného oznámenia (sp. zn. ČVS:ORP-169/SI-SI-2017) dňa 10.5.2017 súd zistil, že menovaný bol informovaný 8.2.2017 pánom P. o zámene hrobových miest, ale vecou sa zaoberal až 9.2.2017. P. mu oznámil, že mal byť vykovaný hrob č. 0157-0158/3, ale reálne bol vykovaný hrob č. 0163-0164/3 a bol vykovaný 7.2.2017 po 15,00 hod, kedy nebol ich pracovník na mieste. Dňa 8.2.2017 sa konal pohreb, po príchode na cintorín v čase prípravy obradu už nemohol opustiť dom smútku, k hrobu išiel zabezpečiť ozvučovaciu techniku v čase obratu 14,00 hod až 14,30 hod. a zistil, že hrob je vykovaný na nesprávnom mieste.

XX.X. J. P. sa dňa 5.5.2017 na polícii pri riešení trestného oznámenia (sp. zn. ČVS:ORP-169/SI-SI-2017) označil ako vedúci pracovník správcu cintorína T.. Uviedol, že dňa 6.2.2017 spísal s pozostalými po V.. F.. V. zmluvu o prenájme hrobového miesta č. 0157-0158/3. Pohreb mal byť 8.2.2017 o 14,00 hod. Menovaný tvrdil, Ž. Y. staršiemu od žalobcu ukázal miesto, kde sa má kopať hrobové miesto a to za prítomnosti aj pozostalých. Pracovníci kopali hrob 7.2.2017. Y.K.D.Č. starší nemal byť podľa jeho tvrdenia pri tom prítomný a nemá vedomosť ako komunikoval s kopáčmi od žalobcu. Tvrdil, že o zle vykovanom hrobe sa dozvedel asi tri minúty pred uložením pozostatkov nebohej do hrobu a teda nebol čas na vykopenie nového hrobu, preto vložili rakvu do hrobu ale už ju nezahrnuli zeminou. Následne išiel informovať R.. N. o probléme a prišli za ním aj skutoční nájomcovia zle vykovaného hrobu (pani I. L.), nadávala mu, žiadala preloženie rakvy a odmietli presunúť čísla hrobov. Po pohrebe chlapi od žalobcu vykopali nový hrob po 15,00 hod. a vykonali aj premiestnenie rakvy z pozostatkami nebohej-celé v čase cca 2 hodín. Tvrdil, že nemá v náplni práce kontrolovať vykopenie správneho miesta hrobu.

19. Z obsahu pracovnej zmluvy č. 14/07 uzavretej medzi žalovaným ako zamestnávateľom a zamestnancom J. P. z 27.4.2007 (čl. 83 spisu) súd zistil, že v náplni má okrem iného zabezpečovať evidenciu hrobových miest na cintoríne, evidenciu a spisovanie nájomných zmlúv na hrobové miesta. V zmluve je mu stanovená povinnosť vykonávať prácu odborne. Z obsahu osvedčenia o získanom vzdelaní z 10.5.2007 pl. J. P. súd zistil, že obsahom odbornej prípravy bolo okrem iného technické a prevádzkové vybavenie pohrebiska, legislatívne normy a predpisy súvisiace s prevádzkovaním pohrebiska.

20. Z obsahu Zmluvy o nájme nebytových priestorov a zabezpečení pohrebných služieb č. 85/2016 z 31.5.2007 súd zistil, že zmluvu uzavreli žalobca ako nájomca a žalovaný ako prenajímateľ. Predmetom zmluvy je prenájom presne vymedzených priestorov na cintorínoch L. T. (dom smútku, márnica, ..). Prenajímateľ dal predmet zmluvy do nájmu nájomcovi pre účely zabezpečenia činnosti pohrebnej služby.

21. Žalobca dal súdu do pozornosti, že vie o viacerých obdobných prípadoch ako pri nebohej V. ale v tých prípadoch sa do chybného hrobu rakva nevložíla. Doložil svoj list z 2.4.2019 pre žalovaného, v ktorom oznámil, že správca cintorína J. P. 1.4.2019 nesprávne označil hrobové miesto I. A. a tak došlo opäť k nesprávnemu výkopu hrobu, boli nanovo robené výkopové práce a poslal žalovanému za tieto práce faktúru č. FVC19001 na 270 eur.

22. Žalovaný potvrdil toto tvrdenie o nesprávne označenom hrobovom mieste J. P. výslovne konštatujúc, že keď nikto nič nerobí, nič nepokazí.

23. V rámci záverečných vyjadrení žalobca trval na žalobe (v zmysle čiastočného späťvzatia) a žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Obaja žiadali priznať im náhradu trov konania.

24. Podľa § 19b ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka, právnické osoby majú svoj názov, ktorý musí byť určený pri ich zriadení. Pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch. Odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

25. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

26. Podľa § 2 písm. ah) zákona č. 131/2010 Z. z. o pohrebníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pohrebníctve“), služby súvisiace s pohrebníctvom sú služby poskytované v súvislosti s pohrebom a služby spojené s údržbou hrobového miesta.

27. Podľa § 17 ods. 1,3 písm. c) zákona o pohrebníctve, obec môže prevádzkovať pohrebisko sama alebo prostredníctvom právnickej osoby na tento účel zriadenej alebo prenechať jeho prevádzkovanie inému prevádzkovateľovi pohrebiska. Prevádzkovanie pohrebiska zahŕňa vedenie evidencie súvisiacej s prevádzkovaním pohrebiska.

28. Podľa § 17 ods. 4 písm. d) zákona o pohrebníctve, fyzická osoba - podnikateľ a právnická osoba, ktorá prevádzkuje pohrebisko (ďalej len „prevádzkovateľ pohrebiska“), je povinná: zabezpečiť, aby hrob spĺňal požiadavky podľa § 19 ods. 1.

29. Podľa § 19 ods. 1 zákona o pohrebníctve, Hrob na ukladanie ľudských pozostatkov musí spĺňať tieto požiadavky: a) hĺbka pre dospelú osobu a dieťa staršie ako 10 rokov musí byť najmenej 1,6 m; pre dieťa mladšie ako 10 rokov najmenej 1,2 m, prehĺbený hrob musí mať hĺbku aspoň 2,2 m, b) dno musí ležať najmenej 0,5 m nad hladinou podzemnej vody, c) bočné vzdialenosti medzi jednotlivými hrobmi musia byť najmenej 0,3 m, d) rakva s ľudskými pozostatkami musí byť po uložení do hrobu zasypaná skyprenou zeminou vo výške 1,2 m.

30. Podľa § 22 ods. 3 písm. a) zákona o pohrebníctve, prevádzkovateľ pohrebiska nájomnú zmluvu vypovie, ak závažné okolnosti na pohrebisku znemožňujú trvanie nájmu hrobového miesta.

31. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

32. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

33. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

34. Žalobca zobral svoju žalobu v účinne späť v rozsahu sumy 40 000 eur v priebehu konania, žalovaný súhlasil s čiastočným späťvzatím, preto súd konanie v zmysle § 145 ods. 1 CSP v časti 40.000 eur zastavil.

35. Predmetom sporu je uložiť povinnosť žalovanému ospravedlniť sa v denníku Nový Čas a v televízii Markíza zverejnením alebo prečítaním textu uvedeného v ods. 1 odôvodnenia tohto rozsudku (vrátane určovacieho výroku, že za vzniknuté nedostatky zodpovedal správca cintorína) a uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť mu 10 000 eur (po čiastočnom späťvzati) titulom nemajetkovej ujmy.

36. Žalobca ako právnická osoba sa domáha ochrany „osobnosti“ (tak je to uvedené v texte žaloby). Vo všeobecnosti platí, že právnická osoba má v občianskoprávných vzťahoch svoj právny status, ktorý sa približuje statusu fyzických osôb. Analógiou mena fyzickej osoby je názov (firma) právnickej osoby. Názov a dobrá povesť právnickej osoby sú obdobou mena a cti fyzickej osoby, a preto patria k primárnym individualizujúcim znakom každej právnickej osoby. Ochrana dobrej povesti chráni pred neoprávnenými zásadami do povedomia verejnosti o právnickej osoby. Na ochranu týchto imateriálnych hodnôt v

prípade neoprávneného zásahu do názvu a dobrej povesti právnických osôb slúžia špeciálne prostriedky súdnej ochrany, medzi iným aj žalobcom uplatnená satisfakčná žaloba v rámci tohto konania.

37. Súd si ustálil, že v zmysle Občianskeho zákonníka vzhľadom na subjekt žalobcu (právnická osoba) ide o ochranu „dobrého mena a dobrej povesti“ právnickej osoby (§19b ods. 3 OZ) a nie ochranu osobnosti , ktorý hmotnoprávny inštitút sa používa pri fyzických osobách. Súd si najprv ustálil skutkový stav, vyporiadal sa so sporovými tvrdeniami strán sporu a až následne pristúpil k záverom o dôvodnosti žaloby. Všetky skutkové zistenia, vyjadrenia strán sporu a svedkov posudzoval individuálne aj vo vzájomnej súvislosti, jednotlivé výpovede porovnával. Skutočnosti stranami nerozporované považoval za nesporné.

37.1. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v tomto konkrétnom prípade žalobca prevádzkuje na cintoríne v T. pohrebnú službu a obec prevádzkuje pohrebisko prostredníctvom žalovaného ako na tento účel zriadenej právnickej osoby v zmysle § 17 ods. 1 zákona o pohrebníctve. Za žalovaného na cintoríne realizuje úkony ich zamestnanec J. P.. Aj z obsahu zmluvy o nájme nebytových priestorov a zabezpečení pohrebných služieb č. 85/2016 z 31.5.2007 (čl. 21 odôvodnenia rozsudku) uzavretej medzi sporovými stranami vyplýva pre žalobcu rozsah jeho činnosti a to „zabezpečenie činnosti pohrebnej služby“, nie prevádzkovanie pohrebiska. Z dokazovania vyplynulo, že J. V. si objednal dňa 06.02.2017 u žalobcu pohrebné služby pre svoju manželku. Nebolo sporným, že J. P. označil E. Y. (staršiemu) za prítomnosti príbuzných alebo jej priamo na cintoríne hrobové miesto na vykopanie. Hrob sa začal kopať po obede deň pred pohrebom a výkop bol dokončený nasledujúci deň, t.j. v deň pred pohrebom. Reálne bol prvý krát vykovaný hrob na mieste, ktoré podľa evidencie žalovaného bolo prenajaté skôr už inej osobe.

37.2. Sporným medzi stranami bolo, Č. J. P. už na začiatku hrob nesprávne označil (vyplývalo to z vyjadrenia žalobcu) alebo hrob bol len nesprávne vykovaný z dôvodu nesprávnych pokynov zamestnanca žalobcu (E. Y. st.) pre ostatných kopáčov hrobu (ako to tvrdil žalovaný). Keďže každý z nich popieral tvrdenie protistrany a prezentoval svoju verziu, podstatným pre súd bolo objektívne sa vyporiadať s tým, kto je zákonne zodpovedným za „správne“ vykopanie hrobu. Z kogentného ustanovenia § 17 ods. 4 písm. d) zákona o pohrebníctve logicky vyplýva povinnosť žalovanému ako prevádzkovateľovi pohrebiska zabezpečiť, aby hrob spĺňal požiadavky v zmysle § 19 ods. 1 zákona o pohrebníctve , t.j. presne výmery vykovaného hrobu (vrátane dna). Jediným spôsobom ako zabezpečiť splnenie požiadaviek na hrob je reálna kontrola. V tomto prípade bolo preukázané, že žalovaný v zastúpení pracovníkom J. P. tak neučinil. Žalovaný sa síce bráni, že mu zo zákona kontrola nevyplýva lebo slovo kontrola tu uvedená nie je, ale podľa názoru súdu inak ako kontrolou splnenie požiadaviek v § 19 ods. 1 zákona o pohrebníctve sa dosiahnuť nedá. V tomto prípade je prevádzkovateľom pohrebiska žalovaný a preto tento bol (aj je) povinný skontrolovať hrob, jeho rozmery ako aj zasypanie hrobu.

37.3. V konaní bolo preukázané, že žalovaný si predmetnú zákonnú povinnosť nesplnil, preto je aj objektívne zodpovedný v tomto prípade za nesprávne vykovaný hrob. Súd je toho názoru, že pokiaľ by si povinnosť plynúcu mu zo zákona o pohrebníctve splnil, nezistil by chybu pár minút pred pohrebom, ale už pri kontrole hrobu a následne by mal možnosť zvoliť odloženie pohrebu resp. aplikáciu ust. §22 ods. 3 písm. a) zákona o pohrebníctve. Podporne súdu z obsahu pracovnej zmluvy č. 14/07 z 27.4.2007 vyplýva povinnosť zamestnanca J. P. vykonávať prácu odborne (ods. 20 odôvodnenia tohto rozsudku), má poznať a dodržiavať predpisy súvisiace s prevádzkovaním pohrebiska.

37.4. V konaní bolo nesporné preukázané, že po vykovaní hrobového miesta bola nebohá vložená najprv do hrobu na nesprávnom mieste a následne, po ukončení pohrebu, bez vedomia a prítomnosti jej príbuzných bolo telo z nezasypaného hrobu vyťahované a premiestnené do iného na rýchlo novo vykovaného hrobu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že J. P. zastupujúci správcu cintorína (žalovaného) sám zistil ešte pred uložením zostatkov alebo jej do prvého hrobu nesprávne vykopanie miesta, avšak príbuzných na to neupozornil. Po pohrebe na nesprávny výkop upozornila aj nájomníčka prenajatého hrobu, ktorý bol chybne vykovaný. V závere k otázke správnosti výkopu súd dodáva, že vzhľadom na vyjadrenie svedka E. Y. staršieho v tomto konaní ako aj výpovede Y. I. (v uznesení OR PZ v T., OO PZ Skalica č.k. ČVS:ORP-169/SI-SI-2017 z 10.7.2017; ods. 18 odôvodnenia) mu vyplynulo, že prvý hrob začal kopať menovaný E.. Y. st. a to na mieste, ktoré mu ukázal J. P..

37.5. Vzhľadom na predmetu tohto sporu nie je podstatné, na koho príkaz došlo reálne k preloženiu nebohej do novo vykopaného hrobu(E.. Y. od žalobca tvrdil, že konal na pokyn J. P. a tento to popieral), preto súd túto spornosť v konaní neriešil.

38. V tomto konkrétnom prípade bolo úlohou súdu po vykonanom dokazovaní posúdiť, či došlo k zásahu žalovaného voči dobrej povesti (dobrého mena) žalobcu, či išlo o neoprávnený zásah a či tento neoprávnený zásah je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených imateriálnych hodnotách. Dobrá povest' je právnou kategóriou, abstraktným pojmom. Platí všeobecná premisa, že zodpovednosť za neoprávnené zásahy do názvu a dobrej povesti právnických osôb je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti, ktorá je konštruovaná ako prísne objektívna zodpovednosť, t.j. zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie subjektu zásahu. Zásah do dobrej povesti môže predstavovať v zásade každé neoprávnené alebo nesprávne tvrdenie o právnickej osobe, napríklad očierňujúce vyhlásenie. Vždy musí ísť o zásah takej intenzity, ktorú už nie je možné tolerovať. V sporoch o ochranu dobrej povesti (podobne ako osobnej cti) sa vyvažuje záujem na ochrane dobrej povesti na jednej strane a sloboda prejavu na strane druhej. Zákon nedefinuje pojem zásah, ani nepodáva výpočet jeho konkrétnych foriem. Je ním však tak aktívne ako aj pasívne konanie, ktoré má v zákone uvedené znaky. Týmito znakmi sú predovšetkým neoprávnenosť zásahu a jeho objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na chránené imateriálne hodnoty právnickej osoby a musia byť splnené kumulatívne. Medzi neoprávneným zásahom a poškodením (ohrozením) niektorého z práv právnickej osoby musí byť vzťah v príčinnej súvislosti. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených práv, má právnická osoba právo využiť prostriedky ochrany, ktoré sú uvedené v ustanovení § 19b ods. 2,3 Občianskeho zákonníka.

39. Súd sa zaoberal listinnými dôkazmi, ktorými žalobca súdu preukazoval svoje tvrdenia o tom, že žalovaný poškodil jeho dobrú povest' a že má nárok na nemajetkovú ujmu. Žalobca predložil súdu kópiu strán z denníka Nový čas , ale keďže žalovaná túto skutočnosť nerozporovala a nepopierala jej pravosť, súd si vyhodnotil predmetnú listinu za nespornú a autentickú s originálom. Z vyjadrenia T. P. súd zistil, že sa dva krát vyjadroval redaktorka k veci.

39.1. Z obsahu predloženého článku (ods. 8.1. odôvodnenia tohto rozsudku) s názvom „Šok pre rodinu O. T.“ nevyplýva, že by sa žalovaný vyjadroval k žalobcovi. Z článku vyplýva, že jediný, ktorý sa vyjadril na adresu žalobcu bol zať nebohej . Čiže týmto článkom žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že by mu v ňom žalovaný ublížil, očiernil jeho meno či povest'.

39.2. Z obsahu druhého článku denníka Nový čas (citované v ods. 8.2. odôvodnenia tohto rozsudku) naopak jasne vyplýva vyjadrenie žalovaného ako správcu cintorína v T., konkrétne uvedeného menom „O. P.“, že tento ako vinných označil pracovníkov pohrebnej služby a dokonca prezentuje, že „pohrebné služby si chybu uvedomujú a celú záležitosť chcú riešiť“. V prvom rade si súd ustálil, že N. P. je v článku nesprávne označená menom O., lebo v ostatných všetkých listinách predložených v konaní vyplýva, že išlo o J. P.. Tento sám ako svedok súdu potvrdil, že dva krát rozprával s redaktorkou Nového času bez poverenia žalovaného. V závere tohto druhého článku v denníku je citovaná osoba menom I. Y. označená ako majiteľ pohrebnej služby. V rámci dokazovania výsluchom tohto svedka súd zistil, že ide o osobu P. I. Y. , ktorý nie je majiteľom pohrebnej služby a k veci sa vyjadril na podnet redaktorky sám za seba ako fyzická osoba a nie za žalobcu. Z toho súdu vyplynulo, že nikto oprávnený sa za žalobcu redaktorka periodika nevyjadril.

39.3. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu , že informácie v jeho neprospech boli aj vo vysielaní TV Markíza, sám túto skutočnosť ničím nepreukázal. Avšak žalovaný súdu predložil prepis tohto vysielania z 4.3.2017 (ods. 12 odôvodnenia rozsudku; www.tvnoviny.sk/domace/1860613_pohrebna-sluzba-v-skalici) a žalobca jeho obsah nenamietal , preto si súd obsah prepisu správy TV Markíza vyhodnotil ako nesporný. V rámci tohto vysielania preukázateľne žalovaný ako správca cintorína jasne vyjadril, že „zlyhal ľudský faktor zamestnanca pohrebnej služby, ktorá si priznala svoju chybu“. Súdu z toho vyplýva, že za vinníka označil pohrebnú službu a keďže sa jednalo o cintorín v T., kde viac ako 10 rokov je tá istá pohrebná služba, z praxe bolo jasné že ide o pohrebnú službu aktívnu V. T.kom cintoríne, t.j. o žalobcu. Z tohto súd vyplýva, že v skutočnosti žalovaný ako správca cintorína v osobe J. P. v celoslovenskom denníku aj vo vysielaní označil žalobcu za vinníka chyby. Súd neveril tvrdeniu menovaného J. P., že takéto nič redaktorka nepovedal súc vedený myšlienkovým pochodom, že ak by jej nič o vine pohrebnej služby nehovoril, nemohla by disponovať takouto informáciou dokonca citujúc v texte priamo

žalovaného. Podporne súd pri ustálení si týchto vyjadrení J. P. vychádzal aj z tvrdení svedka F.. Svedok F. tvrdil, že zaťovi nebohej práve J. P. označil žalobcu za vinníka. Podporne to vyplynulo aj z výpovede svedka S.. L. P., ktorému mal J. P. oznámiť, že nespokojných nájomníkov odkázal na pohrebnú službu. Súd tu vychádzal z toho, že pokiaľ by J. P. nepovažoval pohrebnú službu za vinníka, tak by na nich nikoho neodkazoval.

40. Žalobca nepredložil žiadny dôkaz svedčiaci o jeho tvrdení, že J.. X. sa na internetovej stránke vyjadril o jeho pochybení, možnosti odňatia licencie či navrhovanom odškodnom 15.000 eur (bližšie je to špecifikované v ods. 10 odôvodnenia tohto rozsudku). Taktiež žalobca objektívne nepreukázal, že vyjadrenia J.. X. ovplyvnili verejnosť. Práve naopak žalovaný tvrdil a žalobca nepoprel, že ako subjekt poskytujúci pohrebné služby ich poskytuje doposiaľ v rozsahu 100 % všetkých pohrebov v T.. Nepreukázal svoje tvrdenie, že stratil klientov v súvislosti s vyjadreniami v médiách.

41. Súd má za to, že ak je žalobcom právnická osoba - subjekt poskytujúci verejnosti služby osobitného druhu, pohrebníctva - Občiansky zákonník poskytuje ochranu názvu a dobrej povesti len v prípade takého porušenia dobrej povesti, ktoré predstavuje zásah do tejto dobrej povesti, pričom tento zásah musí byť objektívne spôsobilý takúto ujmu spôsobiť a narušiť alebo ohroziť práva ustanovené v §19b OZ. U niektorých skupín právnických osôb je ochrana dobrej povesti menej intenzívna, týka sa to hlavne subjektov poskytujúcich služby verejnosti osobitne citlivého charakteru, ktorí sú pod väčším drobnohľadom aj médií. Za takúto osobu súd považuje aj žalobcu. Súd je toho názoru, že žalobca ako subjekt poskytujúci pohrebné služby patrí pod drobnohľad verejnosti a pokiaľ chce svoju službu spoločnosti (pozostalým) vykonávať i naďalej na takej odbornej a profesnej úrovni ako doposiaľ, mal by sa naučiť „znášať bremeno negatívneho vplyvu určitých jedincov spoločnosti“. Súd sa pri rozhodovaní riadil úvahou, že predpokladom úspešnosti žalobcu v konaní o ochranu jeho dobrej povesti (dobrého mena) je preukázanie skutočnosti, že došlo k takému zásahu do osobnosti právnickej osoby, ktorý je spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu. Zásah musí byť objektívne spôsobilý ohroziť česť a dobrú povesť právnickej osoby tak, že vzniká konkrétne nebezpečenstvo zníženia vážnosti a jej postavenia v spoločnosti. Súd prihliadal na to, že predmetom ochrany dobrej povesti a názvu právnickej osoby nemôžu byť menej závažné verbálne alebo iné urážky, ktoré nie sú objektívne spôsobilé privodiť mu ujmu. Ak podľa žalobcu k zásahu došlo prostredníctvom hromadného informačného prostriedku, musí uviesť v návrhu presne v čom tento zásah spočíval, ktoré konkrétne časti, napr. pri zverejnení článku či odvysielaní relácie považuje za objektívne spôsobilé porušiť jeho práva na ochranu dobrej povesti a mena, ak chce, aby sa mu žalovaný ospravedlnil za nejaké výroky, tak v žalobe musí uviesť, ktoré konkrétne výroky toto ospravedlnenie považuje. Súd má za to, že žalobca všetky tieto skutočnosti vo svojom návrhu uviedol, t.j. presne určil, ktoré výroky žalovaného ako správcu cintorína boli nepravdivé a uniesol dôkazné bremeno preukážuc, ktoré jeho výroky boli nepravdivé. Pokiaľ v niektorých vyjadreniach uvádzal len J. P., z dokazovania vyplynulo, že tento konal ako zamestnanec žalovaného. Súd pritom prihliadal i na obsah uznesenia OR PZ v T., OO PZ Skalica č.k. ČVS:ORP-169/SI-SI-2017 z 10.7.2017, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie začaté pre prečin hanobenia mŕtveho, lebo skutok nie je trestným činom (ods. 18 odôvodnenia rozsudku).

42. Pre súd bolo podstatné, že žalobca súdu nepreukázal , ako dlho trvalo vysielanie v TV Markíza, prípadne počet opakovaní šotu, či formu prezentácie šotu- ktoré faktory tiež súd objektívne vyhodnocuje pri obdobných žalobách. Ale aj napriek všetkým vyššie uvádzaným skutočnostiam má súd za to, že vzhľadom na existenciu objektívnej zodpovednosti žalovaného tento v článku denníka Nový čas (citované v ods. 8.2. odôvodnenia tohto rozsudku) jasne ako správca cintorína v T. prostredníctvom zamestnanca J. P. označil ako vinných pracovníkov pohrebnej služby a dokonca prezentuje, že „pohrebné služby si chybu uvedomujú a celú záležitosť chcú riešiť“. Z prepisu vysielaní TV Markíza z 4.3.2017 (ods. 12 odôvodnenia rozsudku; www.tvnoviny.sk/domace/1860613_pohrebna-sluzba-v-T) vyplýva, že žalovaný ako správca cintorína jasne označil za vinníka pohrebnú službu (súd odkazuje na od.39.3. odôvodnenia tohto rozsudku) . Označením žalobcu (pohrebné služby) za vinníka poskytol nepravdivú informáciu o tom, kto zapríčinil nesprávne vykopané hrobové miesto. „Neoprávneným“ zásahom je okrem iného nepravdivé tvrdenie, ktoré v tomto konaní súd preukázané mal práve nepravdivým označením žalobcu za vinníka nesprávneho pochovania E. V.. Súd túto informáciu vyhodnotil za nesprávnu z dôvodu, že v zmysle zákona o pohrebníctve je práve žalovaný zodpovedný za nesprávne vykovaný hrob. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vyhovel žalobe v časti ospravedlnenia z dôvodu, že preukázateľne žalovaný poskytol médiám nepravdivé informácie .

43. Súd skúmal vychádzajúc analogicky z § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) ex offio dve zákonné stanovené hľadiská a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a jej znak okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, teda k neoprávnenému zásahu do mena a dobrej povesti právnickej osoby. Pri určení odôvodnenosti prípadne určení výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch súd skúmal určenie výšky peňažnej náhrady v prípade splnenia podmienok § 19b ods. 2,3 OZ v spojení s § 13 ods. 3 OZ, čo je síce predmetom voľnej úvahy súdu, nie však jeho ľubovôľou. Žalobca mal v rámci svojho dôkazného bremena preukázať, že sú splnené zákonné predpoklady pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch súdom je možné, až keď sa preukáže, že došlo k „závažnému“ zásahu do názvu a dobrej povesti právnickej osoby. Toto priznanie zadosťučinenia v peniazoch predpokladá ale splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok, t.j.: a) ak morálne zadosť učinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúce, b) neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dobrej povesti právnickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere, či poškodeniu názvu. Súd posudzoval závažnosť nemajetkovej ujmy so zreteľom na jej intenzitu, rozsah, ohlas a dĺžku jej trvania. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. Pri okolnostiach mal súd povinnosť prihliadnuť na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva, a to ako vo vzťahu k postihnutej právnickej osobe, tak aj ku vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom v značnej miere znižujúcim dobrú povesť právnickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Pri posudzovaní návrhu na úhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobcovi súd posudzujúci mieru akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť žalobcu vychádzal z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v pracovnom, profesijnom (pohrebníctvo) či inom prostredí právnickej osoby. Túto mieru zisťoval dokazovaním (svedeckými výpoveďami) a posúdil na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie. V prípade, ak by sa dostatočne preukázala reakcia svedčiaca o znížení dobrej povesti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere analogicky v zmysle § 13 ods. 2 OZ, mohol by súd právnickej osobe výnimočne subsidiárne priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

44. Súd vychádzal z toho, že nie každý neoprávnený zásah do práv chránených subjektov je spôsobilý privodiť ujmu. Neoprávnený zásah preto súd posudzoval s prihliadnutím na prostredie, v ktorom k zásahu došlo; na subjekt zásahu; objekt zásahu; na obsah zásahu; pokiaľ spočíval v skutkových tvrdeniach; na intenzite a ostatných okolnostiach, za ktorých bol vykonaný. Súd vyjadrenie žalovaného zastúpeného J.. P. preto aj vyhodnotil ako neoprávnený zásah do dobrej povesti a dobrého mena žalobcu, avšak nie takým závažným spôsobom, ktorý by mal obmedzovať jeho budúce podnikateľské aktivity v poskytovaní pohrebných služieb spoločnosti a ovplyvniť kvalitu výkonu jeho služieb. Konaním žalovaného (vyjadrením samotného žalovaného konajúceho prostredníctvom J.. P.) nebol zistený žiadny taký zásah, ktorý by smeroval k zníženiu dobrej povesti žalobcu alebo ktorý by ohrozil jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Na základe týchto myšlienkových pochodov si ustálil, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, že by vôbec v nejakej miere (nie to ešte v značnej) bola znížená jeho dobrá povesť (názov) či už ako právnickej osoby alebo konkrétnej pohrebnej služby, vážnosť v spoločnosti. Práve naopak svedeckými výpoveďami svedkov mal súd preukázané, že napriek dvom vyjadreniam J. P. v médiách (ods. 39.2., 39.3. odôvodnenia rozsudku) žalobcovi nebola licencia odňatá, naďalej má s žalovaným uzatvorenú zmluvu o nájme nebytových priestorov a zabezpečení pohrebných služieb č. 85/2016 z 31.5.2007 a naďalej vykonáva na cintorínoch L. T. všetky pohreby. Z toho potom súdu vyplýva, že i naďalej pozostalí po nebohých žalobcovi ako pohrebnej službe dôverujú a na inú pohrebnú službu sa neobracajú. Žalovaný podal trestné oznámenie (sp. zn. ČVS:ORP-169/SI-SI-2017), avšak trestné stíhanie voči žalobcovi bolo zastavené. Z manažmentu tunajšieho súdu bolo potvrdené tvrdenie sporových strán, že pozostalí po nebohej F..V. sa žalobou voči žalobcovi a žalovanému (ako žalovaným v 1. a 2. rade) domáhajú zaplata sumy 10.000 eur titulom nemajetkovej ujmy (sp. zn. 9C/18/2018) . Predmetné konanie nie je doposiaľ skončené.

45. Vzhľadom na všetky vyššie uvádzané skutočnosti a dôvody súd žalobu zamietol v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu v peniazoch, vo výške 10.000 eur.

46. Súd zamietol žalobu aj v časti, v ktorej sa žalobca domáhal v petite určiť, že „za vzniknuté nedostatky zodpovedal správca cintorína“ z dôvodu, že u žalobcu absentovala presná špecifikácia nedostatkov a v konečnom dôsledku samotné nedostatky konania žalovaného budú podrobne riešené ako predbežná otázka v konaní OS Skalica sp. zn. 9C/18/2018 . Pokiaľ by aj žalobca mal na mysli práve nepravdivé

informácie žalovaného médiám, súd uvádza, že nešlo o nedostatky, lež o určitý druh konania, avšak takto to žalobca nenazval.

47. Podľa § 232 ods. 1,3 CSP, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúiteľnosti zákonnými prostriedkami. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

48. Žalobca sa v žalobe domáhal plnenia, pričom nenavrhoval žiadnu konkrétnu patričnú lehotu pre žalovaného. V zmysle §232 ods. 3CSP platí všeobecná zákonná trojdňová lehota na plnenie počítaná od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na charakter uloženej povinnosti žalovanému (zabezpečiť ospravedlnenie), súd z objektívnych dôvodov a v záujme zabezpečenia riadneho splnenia povinnosti určil dlhšiu lehotu v zmysle § 232 ods. 3 veta druhý CSP.

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Podľa § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

52. Súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z toho, že žalobca si v žalobe uplatnil dva samostatné nároky s dvomi rozdielnymi druhmi plnenia, bol v konaní úspešným len v jednom, preto súd osobitne rozhodol o náhrade trov konania pri každom jednom uplatnenom nároku v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol neúspešným vo veci žaloby o zaplatenie sumy 10 000 eur, preto súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania 100 %. Žalobca bol úspešným vo veci žaloby na uloženie povinnosti ospravedlniť sa, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania 100%. V rámci žiadosti o ospravedlnenie žalobca žiadal určiť, že žalovaný je vinný, v ktorej časti bola žaloba zamietnutá. Súd si zamietnutie v tejto časti vyhodnotil ako zamietnutie v nepatrnej časti, preto žalobcovi priznal náhradu trov konania 100 % vo veci žaloby na ospravedlnenie.

53. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).